

ἀνθρώπων, καὶ ὁ Τούρκος δεσπότης ὤπισθεν αὐτῶν. Οἱ τῆς τρίτης ταύτης φάλαγγος ἐξώρμησαν κατὰ τοῦ τείχους τῆς ταλαιπώρου ταύτης πόλεως, οὐχὶ ὡς Τούρκοι ἀλλ' ὡς λέοντες, ἀλαλάζοντες καὶ σαλπίζοντες, ὥστε ἐφάνετο πρῶγμα τοῦ ἄλλου κόσμου· αἱ κραυγαὶ ἤκούοντο καὶ εἰς τὴν Ἀσίαν αὐτήν, δώδεκα μίλια ἀπέχουσιν τοῦ στρατοπέδου. Ἡ τρίτη αὕτη φάλαγγς ἐκ τῶν ἀνδρείων Τούρκων συγκειμένη, εὔρε τοὺς ἐντὸς τοῦ τείχους εἰς ἄκρον κακοπιακότητος ὡς πολεμήσαντας μετὰ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας φάλαγγος· καὶ οἱ ἔθνη αὗτοι ἦσαν τοσοῦτοι εὐθαρσεῖς καὶ ἀκμαῖοι κατὰ τὴν μάχην, καὶ διὰ τῶν μεγάλων ἀλαλαγμῶν ὅσους οἱ Τούρκοι ἐποιοῦν κατὰ τὸ στρατόπεδον τοσοῦτον κατεπτύοντο ὅλην τὴν πόλιν, ὥστε ἀφῆρουν κατὰ πολὺ τὸ θάρος διὰ τῶν τοιούτων κραυγῶν καὶ σαλπισμάτων.

Οἱ ἐν τῇ ξηρᾷ ταλαιπώρῳ θεωροῦντες ἑαυτοὺς σχεδὸν ἀλωθέντας, ἀπεφάσισαν καὶ ἐσήμηναν καθ' ὅλην τὴν πόλιν τοὺς κώδωνας· καὶ οὕτως ἐσημαίνοντο καθ' ὅλην τὰς θέσεις τοῦ τείχους, κραζόντων πάντων μεγάλη τῇ φωνῇ· ἔλεος, ἔλεος, ὁ Θεὸς νῦν στείλῃ ἐξ οὐρανοῦ βοήθειαν εἰς τὸ κράτος τοῦτο τοῦ Κωνσταντίνου, ὅπως μὴ βασιλεύσωσιν οἱ ἔθνη ἐπὶ τῆς αὐτοκρατορίας. Καὶ καθ' ἅπασαν τὴν πόλιν ὅλαι αἱ γυναῖκες ἦσαν γονυκλινεῖς, ἀλλὰ καὶ ἄνδρες ὡσαύτως, καὶ πάντες ἐκλαίον θερμῶς καὶ μετ' εὐλαθείας περικάλουν τὸν ἡμέτερον παντοδύναμον Θεὸν καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ Μαρίαν καὶ πάντας τοὺς ἁγίους καὶ τὰς ἁγίας τῆς ἐπουρανείου αὐλῆς (della corte celestiale), νῦν δώσωσι νίκην κατὰ τῶν ἐθνικῶν ἐκείνων τῶν κακοῦργων Τούρκων ἐχθρῶν τῆς χριστιανικῆς πίστεως. Ἐνῶ τοιαῦται ἐγίνοντο δεήσεις πρὸς Θεόν, οἱ Τούρκοι θηριωδῶς ἐμάχοντο κατὰ ξηράν, πρὸς τὸ μέρος τοῦ Ἀγίου Ρωμανοῦ, ὅπου ἦν ἡ σκηνὴ τοῦ γαληνοτάτου αὐτοκράτορος καὶ ὅλων τῶν περὶ αὐτὸν εὐγενῶν (con tutta la sua baronia), καὶ τῶν κυριωτέρων ἱπποτῶν καὶ γυναικῶν ἀνδρῶν οἵτινες πάντες ἴσταντο παρ' αὐτῷ ἀνδρείως μαχόμενοι ὡς ἄνδρες πρόθυμοι ἐκ τῶν τῆς ξηρᾶς. Ἀλλ' οἱ Τούρκοι ἐκεῖνοι ἐμάχοντο, ὡς εἶπον, κατὰ τὸ μέρος τοῦ Ἀγίου Ρωμανοῦ, ἔτσι κατὰ τὸ μέρος τῆς ξηρᾶς, ἐκσφενδονίζοντες οἱ ἔθνη ἐκεῖνοι ἀρκετὰς βολὰς κανονίων καὶ πυροβόλων καὶ ἀναρίθμητα βέλη· ἐκ δὲ τῶν φωνῶν τῶν ἐθνικῶν τούτων ἐφάνετο ὅτι ἐσχιζέτο ὁ ἀπὸ. Ἐβόμβει δὲ καὶ τὸ μέγα κανόνιον ἐκσφενδονίζον λίθους ὧν ἕκαστος εἶχε βάρος χιλίων διακοσίων λιτρῶν, καὶ βέλη ἐξερποντίζοντο καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τοῦ τείχους κατὰ τὸ μέρος τοῦ στρατοπέδου ἐπὶ μίλια ἐξ ἐκτεινομένου· ὥστε τὰ μὲν ἐντὸς τοῦ ἐλάσσονος τείχους πίπτοντα ἀπατέλουν φόρτον ἀγδομήκοντα καὶ ἐπέκεινα καμήλων, τὰ δὲ ἐντὸς τῶν τάφρων, ἴσως εἰκοσι καμήλων. Ἡ φοικαλέα αὕτη μάχη διήρκεσε μέχρι τῆς αὐγῆς.

(Ἐπεται τὸ τέλος.)

ΔΙΑΦΩΡΑ.

—οεεεε—

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΣΤΟΡΓΗ. Ὁ Ροβέρτος Βαρκλαίος, διοικητὴς τῆς Ἀγγλικῆς ναυτικῆς μοίρας κατὰ τὴν μάχην τῆς Ἐρίνης, κηρωτηρίσθη δεινῶς ἀπολέσας τὴν δεξιὰν χεῖρα καὶ τὸν ἕτερον τῶν ποδῶν. Πρὶν ἢ ἀναχωρήσῃ ἐκ τῆς Ἀγγλίας εἶχε μνηστευθῇ νέαν κάλλει τε καὶ σεμνότητι ἐξέχουσιν, ἣν καὶ ἡγάπα θερμῶς· ἀλλ' ὅτε ἐπανῆλθεν ἀνήγγειλε διὰ τινος τῶν φίλων πρὸς τὴν νέαν τὸ συμβάν, καὶ προσέειπε γενναίως νὰ ἀπολύσῃ αὐτὴν τῆς ὑποσχέσεως. «Ἐλπὶς αὐτῷ, ἀπεκρίθη ἡ εὐγενὴς νέα, ὅτι εὐχαρίστως δεχομαι τὰ γένη σύζυγός μου ἐὰν ἔμεινε καὶ μέρος μόνον τοῦ σώματος κατέχον τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.»

ΤΟ ΥΠΟΠΤΟΝ ΤΩΝ ΔΕΣΠΟΤΩΝ. Ὁ Θωμᾶς Ρόης (Rhoé), πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας παρὰ τῷ Σελίμ-Σάχ, αὐτοκράτορι τῶν Μογγόλων, λέγει ὅτι ὁ δεσποτικώτατος οὗτος ἡγεμὼν, ἀνοίξας ἐμπροσθεν αὐτοῦ κιβώτια πεμπόμενα ἐξ Ἀγγλίας ἵνα λάβῃ δῶρα τινά, ἐξεπλάγη ἐντυχὼν εἰκόνι παριστάσῃ Σάτυρον ἐλκόμενον ἀπὸ τῆς ῥινόδου παρὰ τῆς Ἀφροδίτης. «Ἐπέλαθε, λέγει ὁ πρέσβυς, τὴν εἰκὼνα ποιηθεῖσαν ἐπὶ ταύτῳ πρὸς χλευασμὸν τῶν Ἀσιανῶν λαῶν. Καὶ ὁ μὲν Σάτυρος ὁ μέλας καὶ κερασφόρος εἰκόνιζε, κατ' αὐτόν, τοὺς λαοὺς τούτους, ὡς τὴν αὐτὴν φυὴν τοῦ σώματος ἔχοντας· ἡ δὲ τὸν Σάτυρον ἀπὸ τῆς ῥινόδου ἔλκουσα Ἀφροδίτη, τὴν ἀπολύτον ἰσχὺν ἐπὶ τοὺς ἄνδρας τῶν γυναικῶν τῆς χώρας ἐκείνης.»

Ὁ Θωμᾶς Ρόης, πρὸς δὴ ἡ εἰκὼν ἐπέμπετο, μόλις ἠδυνήθη νὰ ἐξαλείψῃ τὴν τοιαύτην τοῦ Μογγόλου ιδέαν, ἐξηγήσας αὐτῷ τὰ περὶ τῶν ἡμετέρων μύθων. Διὰ ταῦτα παραγγέλλει ῥητῶς τοῖς ἐν Ἀγγλίᾳ διοικηταῖς τῆς Ἰνδικῆς ἐταιρείας, ἵνα μηδεμίαν ἐφεξῆς πέμπωσιν εἰς τὴν Ἰνδικὴν ἀλληγορικὴν εἰκὼνα· διότι, λέγει, οἱ ἡγεμόνες ἐνταῦθα εἰσὶ λίαν ὑποπτοί. Καὶ τοιοῦτος τῶντι εἶναι ὁ χαρακτὴρ τῶν δεσποτῶν.

Ἡ ΑΠΟ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΤΩΝ ΩΦΕΛΕΙΑ. Ἰούλιος ὁ Β', συνείθιζε νὰ λέγῃ ὅτι ἡ παιδεία τῷ μὲν δυσγενεῖ χρησιμεύει ἀντὶ ὅπλου, τῷ δ' εὐγενεῖ ἀντὶ χρυσοῦ, καὶ τοῖς ἡγεμόσιν ἀντὶ μαργαριτῶν καὶ λίθων πολυτιμοτάτων.

Ἡ ΠΑΡΟΜΟΙΩΣΙΣ. Τοὺς κύβους οὐκ ἀκόμψως τις ὠμοίαζε πρὸς τὰ ἱατρικὰ καταπότια· διότι ὡς περ διὰ τούτων καθίρεται ὁ στόμαχος καὶ τὰ ἐντόσθια, οὕτω δι' ἐκείνων ἐκκενοῦνται βαλάντια μάλιστα δὲ καὶ κιβώτια μεστὰ ἀργυρίου.

Ἡ ΕΚ ΘΕΟΥ ΝΙΚΗ. Κάρολος ὁ Ε', διασκορπισθέντων τῶν στρατευμάτων τῶν Προτεστάντων καὶ τῆς Σαξωνίας ὀλωθείσης, εἶπε· Λέγεται ὅτι ὁ Ἰούλιος Καῖσαρ, τοῦ πολέμου ταχέως καὶ κατὰ γνώμην διεξελθόντος, ἀνεφώνησεν· ἤλθοι, εἶδοι, ἐνίκησα· ἐγὼ ὁμῶς προτιμῶν λέγω· ἤλθοι, εἶδοι, Θεὸς ἐνίκησε. Μέτριος ἀληθῶς καὶ Χριστιανῶ βασιλεῖ ἀρμυζων λόγος.

Δ. Κ.